

Datum van inontvangstneming : 12/02/2016

Zaak C-14/16

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

11 januari 2016

Verwijzende rechter:

Conseil d'État (Frankrijk)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

30 december 2015

Verzoekende partij:

De vennootschap Euro Park Service, rechtsopvolgster van de vennootschap Cairnbulg Nanteuil

Verwerende partij:

Ministre des finances et des comptes publics

De Franse Republiek

In naam van het Franse volk

De Conseil d'État [raad van state]

Gelet op de volgende procedure;

De vennootschap Euro Park Service, rechtsopvolgster van de vennootschap Cairnbulg Nanteuil, heeft het tribunal administratif de Paris [bestuursrechter te Parijs] verzocht om vrijstelling van de aanvullende vennootschapsbelasting en de aanvullende bijdrage aan deze belasting, alsmede van de bijbehorende geldboetes die haar over het per 26 november 2004 afgesloten boekjaar waren opgelegd. Het tribunal administratif de Paris heeft haar verzoek bij beslissing [OMISSIS] van 6 juli 2011 afgewezen.

Bij een arrest [OMISSIS] van 11 april 2013 heeft de Cour administrative d'appel de Paris [hogere bestuursrechter te Parijs] het hoger beroep dat Euro Park Service tegen deze uitspraak had ingesteld, afgewezen.

Met [haar] cassatieberoep [OMISSIS] heeft Euro Park Service de Conseil d'Etat verzocht om:

1°) - primair, vernietiging van het arrest [OMISSIS] van 11 april 2013 van de Cour administrative d'appel de Paris;

- subsidiair, zich tot het Hof van Justitie van de Europese Unie te wenden met de vraag of de onmiddellijke belastingheffing in Frankrijk over de vermogensaanwas op effecten die is geboekt door een vennootschap die is ontbonden bij een fusie door de overdracht van haar vermogen onder algemene titel aan een vennootschap uit een andere lidstaat, strijdig is met de beginselen van artikel 49 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie; **[Or. 2]**

2°) de staat overeenkomstig artikel L. 761-1 van de code de justice administrative (wetboek van administratieve rechtsvordering; hierna: „code de justice administrative”) te veroordelen tot betaling van 5 000 EUR.

Zij betoogt dat de Cour administrative d'appel:

- blijkt heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting met zijn oordeel dat de goedkeuring uit artikel 210 C du code général des impôts [belastingwetboek; hierna: „code général des impôts’’) haar rechtvaardiging vond in de bestrijding van belastingontwijking en door hieruit af te leiden dat dit artikel niet onverenigbaar was met artikel 49 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie;
- blijkt heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door, ter vaststelling van zowel het feit dat Cairnbulg Nanteuil geen, dan wel een ontoereikende aangifte had gedaan, als van het feit dat zij dit met opzet had gedaan, uit te gaan van het oogmerk van belastingontwijking in Frankrijk, terwijl de ontbinding-opname formeel werd genoemd in de aangifte en in het besluit van de enig aandeelhouder van 26 november 2004.

In zijn verweerschrift [OMISSIS] concludeert de ministre des finances et des comptes publics tot verwerping van het cassatieberoep; hij betoogt dat de door Euro Park Service aangevoerde middelen ongegrond zijn.

Gezien de andere stukken van het dossier;

Gezien;

- het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap;
- het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie;
- richtlijn nr. 90/434/EEG van de Raad van 23 juli 1990;

- de code général des impôts;
- le code de justice administrative;

[OMISSIS]

- 1 Artikel 210 A van de code général des impôts luidt: „1. *Over de netto vermogenswinst en de winsten die zijn behaald over alle activa die bij een fusie zijn ingebracht, wordt geen vennootschapsbelasting geheven (...) 3. Voorwaarde voor de toepassing van deze bepalingen is dat de overnemende vennootschap zich in de fusieakte verplicht tot eerbiediging van de volgende voorschriften: (...) b. zij treedt in de plaats van de overgenomen vennootschap voor de heropname van de winsten waarvoor [Or. 3] de laatste belastinguitstel had gekregen; c. zij gaat bij de berekening van de vermogenswinst die later bij de overdracht van de bij haar ingebrachte niet-afschrijfbaar onroerende activa wordt behaald, uit van de waarde waarvoor zij vanuit fiscaal oogpunt waren opgenomen in de boeken van de opgenomen vennootschap; d. zij neemt de vermogenswinst die is behaald bij de inbreng van af te schrijven goederen opnieuw op in haar belastbare winst (...)*”. Artikel 210 C van dat wetboek luidt; „1. *Het bepaalde in de artikelen 210 A en 210 B is van toepassing op transacties waaraan uitsluitend wordt deelgenomen door rechtspersonen of organismen die zijn onderworpen aan de vennootschapsbelasting. 2. Deze bepalingen zijn slechts van toepassing op de inbreng van Franse rechtspersonen in buitenlandse rechtspersonen indien voor deze inbreng voorafgaand goedkeuring is verleend onder de voorwaarden van artikel 210 B, punt 3 (...)*”. Artikel 210 B, punt 3, van dit wetboek luidt: „(...) *De goedkeuring wordt verleend indien, gelet op de onderdelen die worden ingebracht: a. de transactie wordt gerechtvaardigd door zakelijke overwegingen die tot uiting komen in de vorm van een zelfstandige activiteit door de vennootschap waarin die onderdelen worden ingebracht, in de vorm van een verbetering van de structuren, dan wel in de vorm van samenwerking tussen partijen; b. belastingfraude of belastingontwijking niet het hoofddoel of een der hoofddoelen van de transactie is; c. door de wijze waarop de transactie plaatsvindt kan worden verzekerd dat de vermogenswinst waarvoor belastinguitstel wordt verleend, in de toekomst worden belast*”.
- 2 Uit de processtukken die aan de feitenrechters zijn voorgelegd komt naar voren dat SCI Cairnbulg Nanteuil op 26 november 2004 zonder vereffening ingevolge artikel 1844-5 van de code civil [burgerlijk wetboek; hierna; „Code civil”] is ontbonden door en ten gunste van haar enig aandeelhouder, de vennootschap naar Luxemburgs recht Euro Park Service. Bij die gelegenheid heeft zij in haar aangifte van 25 januari 2005 van de winst over het op 26 november 2004 afgesloten boekjaar geopteerd voor de bijzondere fusieregeling van de artikelen 210 A en volgende van de code général des impôts. Bijgevolg heeft zij de netto vermogenswinst en de winst uit de activa die zij in de vennootschap Euro Park Service heeft ingebracht, niet onderworpen aan de vennootschapsbelasting. Deze inbreng, die bestond uit onroerende goederen, is in de notariële akte van 19 april

2005 waarbij werd vastgesteld dat het vermogen van SCI Cairnbulg Nanteuil onder universele titel was overgegaan op Euro Park Service, beoordeeld op haar netto boekhoudkundige waarde, zijnde 9 387 700 EUR. Euro Park Service heeft deze onroerende goederen diezelfde dag voor 15 776 000 EUR overgedragen aan de vennootschap SCI IBC, welk bedrag overeenkwam met de marktwaarde die deze activa op 26 november 2004 vertegenwoordigden.

- 3 Naar aanleiding van een belastingcontrole uitte de belastingdienst twijfels of gebruik had mogen worden gemaakt van de bijzondere fusieregeling van artikel 210 A van de code général des impôts, ten eerste omdat SCI Cairnbulg Nanteuil geen aanvraag had ingediend voor de ministeriële goedkeuring van punt 2 van artikel 210 C van de Code général des impôts voor het geval waarin kapitaal wordt ingebracht in een buitenlandse vennootschap en, ten tweede, deze goedkeuring in ieder geval niet zou zijn verstrekt, omdat de ontbinding ervan niet werd gerechtvaardigd door zakelijke overwegingen, maar plaatsvond met het oog op fraude of belastingontwijking. Daarop werden Euro Park Service, rechtsopvolgster van SCI Cairnbulg Nanteuil, een aanslag opgelegd voor aanvullende vennootschapsbelasting en een aanvullende bijdrage aan de vennootschapsbelasting, alsmede de bijbehorende geldboetes van artikel 1729 van de code général des impôts voor een opzettelijke inbreuk. Bij uitspraak van 6 juli 2011 heeft het tribunal administratif de Paris het verzoek van Euro Park Service om vrijstelling van deze belasting en geldboetes afgewezen. De vennootschap stelt cassatieberoep in tegen het arrest van 11 april 2013 waarbij het cour administrative d'appel de Paris deze uitspraak heeft bekrachtigd.
- 4 Artikel 43 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, thans artikel 49 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, luidt: „(...) **[Or. 4]** *beperkingen van de vrijheid van vestiging voor onderdanen van een lidstaat op het grondgebied van een andere lidstaat [zijn] verboden. Dit verbod heeft eveneens betrekking op beperkingen betreffende de oprichting van agentschappen, filialen of dochterondernemingen door de onderdanen van een lidstaat die op het grondgebied van een lidstaat zijn gevestigd*”. De eerste alinea van artikel 48 van datzelfde verdrag, thans artikel 54 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie luidt: „*De vennootschappen welke in overeenstemming met de wetgeving van een lidstaat zijn opgericht en welke hun statutaire zetel, hun hoofdbestuur of hun hoofdvestiging binnen de Unie hebben, worden voor de toepassing van de bepalingen van dit hoofdstuk gelijkgesteld met de natuurlijke personen die onderdaan zijn van de lidstaten*”. Ter staving van haar cassatieberoep stelt Euro Park Service meer bepaald dat de cour [d'appel] blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door afwijzing van het middel, ontleend aan de onverenigbaarheid van artikel 210 C van de code général des impôts met de bovengenoemde bepalingen van 43 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschappen, thans artikel 49 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, ofschoon punt 2 van dit artikel, door alleen de inbreng in buitenlandse rechtspersonen, onder uitsluiting van de inbreng in Franse rechtspersonen, te onderwerpen aan een procedure van voorafgaande goedkeuring,

een ongerechtvaardigde beperking van het beginsel van de vrijheid van vestiging vormt.

- 5 In artikel 210 C van de code général des impôts is de gewijzigde richtlijn [90/434/EEG] betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor fusies, splitsingen, inbreng van activa en aandelenruil met betrekking tot vennootschappen uit verschillende lidstaten omgezet in het nationale recht. Artikel 4 van titel II van deze richtlijn luidt als volgt: „1. *Fusies of splitsingen leiden niet tot enigerlei belastingheffing over de vermogenswinst die bepaald wordt door het verschil tussen de werkelijke waarde van de overgedragen activa en passiva en hun fiscale waarde [...]*”. Artikel 11 bepaalt echter: „1. *De lidstaten kunnen weigeren de bepalingen van de titels II, III en IV geheel of gedeeltelijk toe te passen of het voordeel ervan teniet doen indien blijkt dat de fusie, splitsing, inbreng van activa of aandelenruil: als hoofddoel of een der hoofddoelen belastingfraude of belastingontwijking heeft; het feit dat een van de in artikel 1 bedoelde rechtshandelingen niet plaatsvindt op grond van zakelijke overwegingen, zoals herstructurering of rationalisering van de activiteiten van de bij de transactie betrokken vennootschappen, kan doen veronderstellen dat die transactie als hoofddoel of een van de hoofddoelen belastingfraude of -ontwijking heeft (...).*”
- 6 Het antwoord op het hierboven in punt 4 aangevoerde middel van verzoekster hangt in de eerste plaats af van de vraag of er, wanneer een lidstaat gebruikt maakt van de mogelijkheid van het genoemde artikel 11, punt 1, van de richtlijn [90/434/EEG] van 23 juli 1990, in het licht van het primaire recht van de Unie ruimte bestaat voor toezicht op de handelingen die zijn getroffen ter uitvoering van deze mogelijkheid en in de tweede plaats van de vraag of, in het geval de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord, artikel 43 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschappen, thans artikel 49 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, aldus moet worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een nationale wettelijke regeling die, met het doel fraude of belastingontwijking te bestrijden, voor het gebruik van de gemeenschappelijke fiscale regeling voor fusies en gelijkgestelde transacties alleen ten aanzien van de inbreng in buitenlandse vennootschappen de voorwaarde stelt dat vooraf goedkeuring is verstrekt, en niet ten aanzien van de inbreng in binnenlandse rechtspersonen.
- 7 Deze vragen zijn beslissend voor de beslechting van het voor de Conseil d’État aanhangige geding en zijn moeilijk te beantwoorden. Derhalve moeten zij, overeenkomstig artikel 267 van de het Verdrag **[Or. 5]** betreffende de werking van de Europese Unie worden voorgelegd aan het Hof van Justitie van de Europese Unie en moet, totdat dat Hof uitspraak heeft gedaan, de behandeling van het cassatieberoep van Euro Park Service worden geschorst.

BESLUIT:

Artikel 1: De behandeling van het door de Euro Park Service ingediende cassatieberoep wordt geschorst totdat het Hof van Justitie van de Europese Unie uitspraak heeft gedaan over de volgende vragen:

1°) Wanneer een nationale wettelijke regeling van een lidstaat in het nationale recht gebruikt maakt van de mogelijkheid van artikel 11, punt 1, van richtlijn 90/434/EEG van de Raad van 23 juli 1990 betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor fusies, splitsingen, inbreng van activa en aandelenruil met betrekking tot vennootschappen uit verschillende lidstaten, bestaat er dan in het licht van het primaire recht van de Europese Unie ruimte voor toezicht op de handelingen die zijn vastgesteld ter uitvoering van deze mogelijkheid?

2°) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord, moet dan artikel 43 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschappen, thans artikel 49 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een nationale wettelijke regeling die, met het doel fraude of belastingontwijking te bestrijden, voor het gebruik van de gemeenschappelijke fiscale regeling voor fusies en gelijkgestelde transacties alleen ten aanzien van de inbreng in buitenlandse vennootschappen de voorwaarde stelt dat vooraf goedkeuring is verstrekt, en niet ten aanzien van de inbreng in binnenlandse rechtspersonen?

[OMISSIS]

[Formaliteiten ter kennisgeving van de uitspraak]

[OMISSIS] [Or. 6]

[OMISSIS]

Uitgesproken in het openbaar op 30 december 2015.

ondertekeningen

[wijzen van tenuitvoerlegging van de uitspraak]